

Under hösten fick hon ta emot Sigrid Strands stipendium för kvinnliga uppfinnare i Jämtland. Allt började för 19 år sedan när Marie Hasselbom köpte häst och upptäckte att det inte fanns några eluppvärmda vattenkar för hästarna att dricka ur på vintern. Att hon bara skulle erbjuda sin häst vatten två gånger om dagen var otänkbart.

AV: EMMA ALZÉN

Möt entreprenören Marie Hasselbom:

– Jag vill att hästarna ska kunna dricka vatten på vintern

Hon älskar att känna asfalt under fötterna och är född i Stockholm. Men 2004 bestämde Marie och hennes man Gösta Fries sig för att flytta till Undersåker utanför Åre.

– Vi flyttade hit, byggde hus, fick vårt första barn och startade företaget. Och samtidigt flyttade vi ifrån alla nära och kära.

Hon är glad att hon slipper göra alla de förändringarna igen och säger att hon knappt orkar se skruvar och spik. Huset ligger på en liten avsats med en åker emellan sig och Indalsälven. Intill finns också en skateboardramp och en liten stallbyggnad. När vi träffas kommer årets första snö.

– Vänta lite jag måste bara gå ut och ta en bild, säger Marie och öppnar altandörren från köket samtidigt som snön singlar ned och den gröna marken blir vit.

Även om det är Gösta som står för de mesta fotandet i familjen i dag, så har det inte alltid varit så. De träffades på Marias första skidresa på egen hand till Chamoni 1984 och sedan gick de på Berghs tillsammans och båda arbetade sedan med reklamfoto i flera år. Marie har även en hästskötutbildning på Strömsholm i bagaget samt läst reklam och marknadsföring i Los Angeles.

– Jag fotar lite nu också, jag älskar att fota hästar. Men i dag är det företaget Thermobar som sedan elva år tillbaka upptar Marias arbetsliv. Hon utvecklar och säljer eluppvärmda och isolerade vattenkar för hästar och boskap tillsammans med sin svärfar som är ingenjör. Allt började när hon köpte sin första häst Smulan som hon hade vid sina svärföräldrars gård utanför stan. Det blev två resor varje dag bara för att ge hästen vatten.

– Om jag inte skulle kunna lösa det var det inte så intressant att ha häst.

I djurrättslagen står det att djur ska erbjudas färskt vatten minst två gånger per dygn.

– Alla veterinärer man pratar med säger att det är djurplågeri, det ökar till exempel risken för kolik. När jag köpte häst för tog jag för självklart att det fanns uppvärmda kar att köpa, men det fanns inga sådana då.

I dag känner de flesta till hästars behov att ständig ha tillgång till vatten, även om det är vinter.

I höstas fick hon Sigrid Strands stipendium till kvinnliga uppfinnare och innovatörer i Jämtland. Hon har även varit nominerad till Guldkalan tre gånger.

Efter drygt ett decennium med mer än heltidsjobb börjar det lugna ner sig och det finns tid för semester och resor. För några år sedan var hon i Indien med sina två söner och förra vintern var hela familjen på Nya Zeeland.

– Nästa år vet jag inte vart det blir men jag kan nog inte ta med mig sönerna från skolan mer. Jag kanske åker själv till Sri Lanka och lär mig surfa, säger Marie Hasselbom.

– Det är i miljöombyten jag får inspiration. När jag körde hem från företagsgalan i Lofsdalen där jag fick stipendiet fick jag en ny affärsidé. Om några år kanske jag satsar på den. Då vet jag precis hur jag skulle göra. Med Thermobar började jag från ingenstans och byggt upp allt längs vägen, fortsätter hon.

”Nästa år vet jag inte vart det blir men jag kan nog inte ta med mig sönerna från skolan mer. Jag kanske åker själv till Sri Lanka och lär mig surfa!”

5

SNABBA

Vilken är din favoritårstid?

– Alla faktiskt men företagsmässigt vinter.

Har du något smultronställe?

– Här hemma vid bastun nere vid vattnet. Med Åreskutan i bakgrunden.

Vad gör du en ledig dag?

– Förutom att städa, tvätta, laga storkok och sitta och hjälpa till med barnens läxor? Cykla, både cross-country och downhill, rida, yoga och paddla kajak. Jag gillar att lära mig nya saker.

Saknar du något i Åre?

– Ja. The life of culture. Jag måste åka ner till Stockholm då och då och andas in lite avgaser, gå på teater, museer, caféer och träffa kompisar. Jag älskar att gå på asfalt i kvällsbelysning. Då känner jag mig lika hemma som på fjället. Jag är fortfarande lite storstadsbo.

Morgon- eller kvällsmänniska?

– En obotlig morgonmänniska, morgonstund har faktiskt på riktigt guld i mund!